

81. møde.

Fredag den 18. marts kl. 13.

Formanden: Udenfor dagsordenen giver jeg ordet til det ærede medlem hr. Aksel Larsen, for at han som ordfører for forslagsstillerne kan fremsætte et tidligere anmeldt lovforslag.

Ordføreren for forslagsstillerne (Aksel Larsen): Jeg skal tillade mig på min gruppes vegne for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om forlængelse af lov om forbrugerpriserne på mælk*.

Denne lov udløber den 1. april 1955, og hvis den får lov til at udløbe, vil forbrugerprisen på sødmælk efter alle de beregninger, der i øjeblikket kan foretages, stige med 9 eller 10 øre pr. liter. Da dette vil være katastrofalt, navnlig for familier med børn, mener vi, at en sådan prisstigning bør forhindres. Vi mener at have forstået, at det ikke er regeringens hensigt selv at komme med forslag om forlængelse af den pågældende lov, men vi kan ikke akkviscere ved dette; derfor tillader vi os at fremsætte dette lovforslag, der går ud på en forlængelse på eet år, indtil 1. april 1956, af lov om forbrugerpriserne på mælk.

Jeg tillader mig at anbefale lovforslaget til tingets velvillige og hurtige behandling.

Formanden: Ligeledes udenfor dagsordenen giver jeg ordet til det ærede medlem fru Ragnhild Andersen, for at hun som ordfører for forslagsstillerne kan fremsætte et tidligere anmeldt lovforslag.

Ordføreren for forslagsstillerne (Ragnhild Andersen): På den kommunistiske folketingsgruppes vegne har jeg den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændringer i folkeforsikringsloven. (Til gennemførelse af 1. etape af en folkepensionsordning)*.

Der har i vort land været talt meget om en folkepensionsordning, der kunne sikre alle gamle tryghed i deres alderdom. Alle

partier har givet løfte om at ville medvirke hertil, og ved de to valg, der fandt sted i 1953, stod folkepensionen og dermed tryghed i alderdommen på alle partiers program. Befolkningen har på sin side givet stærke udtryk for, at den ønskede og forventede, at løfterne blev indfriet, og at den mente, tiden var inde til for folketingsrådet at gå fra ord til handling. Især rentemodtagerne, der som bekendt sidder i altfor trange kår, har knyttet forventninger til folkepensionens gennemførelse og håbet på, at den ville forbedre deres trange levevilkår. Herom vidner også den henvendelse, der i går kom fra aldersrentemodtagernes egen organisation. I efteråret 1954 udtalte flere politiske partier da også, at denne vinter måtte bringe en løsning på dette for hele befolkningen så vigtige spørgsmål, og at hvis der ikke fra regeringens side blev fremsat lovforslag, som kunne gennemføres i denne folketingsssamling, ville disse partier selvstændigt fremsætte forslag til en folkepensionsordning. Det løfte har mit parti også givet befolkningen og hermed også rentemodtagerne.

Det har været og er stadigvæk vort synspunkt, at en ordning med folkepensionering må gennemføres i dette folketingsår med virkning fra 1. april i år. Om få dage har vi den 1. april, folketingets møder nærmer sig deres afslutning, og skal folketingsrådet kunne nå at færdigbehandle et forslag så stort og vidtrækkende, som folkepensionsforslaget er, er der faktisk ingen tid at spille; man må sige, det er på høje tid, at et forslag om folkepension fremsættes i det høje ting. Derfor kommer vort forslag nu, fordi kommunisterne som sagt mener, det bør gennemføres i år med virkning fra 1. april 1955.

Mit parti mener, at en folkepension bør gennemføres i to etaper. Det forslag, vi fremsætter i dag, drejer sig om, hvad vi mener bør gennemføres i første etape eller i de første fem år. Det er vor opfattelse, at udbygningen af anden etape bør ske på grundlag af de erfaringer, der indhøstes i løbet af de første fem år. Vort hovedsynspunkt ved fremsættelsen af dette lovforslag er, at en folkepension i første omgang bør sikre alle gamle med aldersrente eller med lave indtægter ret til en pension, som gør en betrygget alderdom mulig for alle. For deres vedkommende, der i alderdommen har